

24. Tobiáš

Dnes si povíme ďalší príbeh, v poradí je to 24. príbeh. Budeme si rozprávať o Tobiášovi. Chcem vám povedať príbeh o manželoch, o dobrých rodičoch. Otec sa volal Tóbi a jeho manželka sa volala Anna. Tóbi a Anna boli veľmi dobrí rodičia, dobrí manželia. Chodievali pravidelne do Jeruzalemského chrámu na sviatky, modlievali sa, robili dobré skutky, najmä pre tých, ktorí boli v núdzi. Nie je také ťažké robiť dobré skutky pre tých, ktorí sú pre nás a ku nám dobrí. Nie je také ťažké robiť dobré skutky tým, ktorí aj nám urobia nejaký dobrý skutok. Ale robiť dobré skutky takým, ktorí nám to nevrátia, pre tých, ktorí nás až tak nemajú radi, to je ťažké. A o to sa snažili aj manželia Tóbi a Anna – robiť dobro najmä tým, od ktorých nečakali nič späť. Nečakali, že im to niekto vráti. Ale sa snažili robiť dobro aj takým, od ktorých to nečakali, že im to vráti.

Stalo sa, že Tóbi, otec, oslepol. Stratil zrak práve vtedy, keď robil dobro. Lebo sa dopyčul, že jeden jeho známy zomrel a treba ho pochovať. Je pekné, keď niekto zomrie aj u nás a viacerí prídu na pohreb, že tak vyjadria spoluúčasť s tými pozostalými. Ideme na pohreb, lebo je to náš známy, chcem sa zaňho pomodliť a rodine ukázať, že myslíme na neho, že pamätáme na rodinu a modlíme sa aj za nich a tak vyjadrujeme našu blízkosť. A Tóby sa dozvedel, že známy zomrel a tak ho dal pochovať. Ale z toho pohrebu bol taký unavený, že keď si ľahol, tak si nevšimol, že leží rovno pod hniezdom lastovičiek a vtáčikov. A ten trus mu rovno padal do očí a on z toho trusu oslepol. Tak to hovorí kniha Tobiáš. Keď ten Tóbi oslepol, čo myslíte, čo povedal Pánu Bohu? Keď sa mu niečo zlé stalo nehovoril: „Pane Bože, tak Ty vidíš, že ja tu robím dobré skutky, že sa snažím a Ty si ma potrestal. Viac sa nebudem robiť dobre. Ty si ma potrestal, ja v Teba neverím, pretože som toto od Teba nečakal. Viac sa nebudem ani modliť, ani robiť dobré skutky, ani neverím v Teba, lebo Ty si ma takto potrestal a ja som urobil dobrý skutok!“

Chlapci a dievčatá, aj dobrým ľuďom sa stávajú zlé veci, že niekto ochorie v rodine, aj v dobrej rodine sa stane, že ocko a mamka príde o prácu, že príde nejaká vážna choroba, alebo niekto zomrie v rodine ... to sa nestáva len zlým. To sa stalo aj Tóbimu a Anne, týmto dobrým manželom. A viete čo robil ten Tóby? On sa nestťažoval. My niekedy máme takú náklonnosť, také pokušenie to povedať: „Ja som chodil do kostola a modlil som sa a robil som dobre a mňa postihla choroba. Viac sa nebudeme chodiť do kostola. Ani ja, ani naša rodina.“ Nerobte to, netrestajte za to Pán Boha. Vtedy povedzte aj vy: „**Zlé veci sa stávajú aj dobrým ľuďom.**“ Niekedy prichádzajú do nášho života skúšky, aby sme sa v nich osvedčili, aby sme sa tam ukázali, že sme veriaci, že veríme v Pána Boha nielen vtedy keď je pekne, slniečko svieti, tichučko... ale aj vtedy, keď prídu skúšky, choroba, nejaká ťažkosť.

Tu ste niektorí, ktorí sa pripravujete na prvé sv. prijímanie, ale ja od vás chcem, aby ste chodili do kostola aj keď prvé sv. prijímanie skončí. Nielen že my ideme do kostola vtedy, lebo mám pekné šaty, oblek, chcem ukázať ako pekne vyzerám... prečo by som mal potom chodiť? Mne starká slúbila, že mi dá 100 eur... alebo mobil mi kúpia – to sa oplatí chodiť do kostola. Ale keď už budem mať mobil, PlayStation, tak načo by som mal chodiť do kostola? A toto Tóbi nepovedal: „...sa mi to už neoplatí, nevidím, oslepol som, už nebudem veriť v Pána Boha...“ My chodíme do kostola nielen vtedy keď sa darí. Alebo mi poviete že si nešiel do kostola, lebo pršalo a do školy, keď prší ideš, lebo tam musíš. A do kostola nemusíš, ale sa ti nechce. No do školy idete, aj keď sa vám nechce. Preto chcem od vás, aby ste boli ako Tóbi, ktorý nestrestal veriť v Pána Boha, ktorý sa neprestal modliť. Tóby keď bol slepý, bol chudobný, nechcel ho hoci kto zamestnať. Kto stratí zrak, ťažko si nájde prácu. A tak sa stávali chudobnejší a chudobnejší. Vtedy si Tóbi spomenul: „mám jedného známeho, u ktorého som si uložil peniaze. Pošlem tam svojho syna aby zobral tie peniaze, lebo sa nám teraz zídu.“ V minulosti neboli banky, ako teraz – ideme si požičať do banky. Ale peniaze mohli uložiť u svojich známych, kamarátov. A na toto si spomenul Tóbi. Poradil sa s manželkou a poslali na tú ďalekú cestu svojho syna, aby doniesol tie peniaze a aby mali z čoho žiť. A tam pokračuje už to čítanie, ktoré sme dnes počuli.

Tóbi si zavolať svojho syna, (meno Tobiáš znamená: „Môj Pán je dobrý“) a vyslali ho na cestu. Tobiáš povedal, že cestu nepozná. Vtedy nebola navigácia. Vy určite máte navigáciu v aute, ktorá nám slúži nato, aby nám pomohla k cieľu. Všetko nám povie: „O tristo metrov odboč doprava. Teraz sa prudko otoč a vráť sa.“

Prepočítavam...“ Však to často počujeme? Ale vtedy navigácia nebola a tak Tobiáš hľadal sprievodcu, niekoho, kto pozná tú krajinu. A našiel. Viete koho? Rafael, on bol tou navigáciou – anjel.

Pán Boh mal rád Annu a Tóbiho. On ich neopustil. A to aj vám hovorím: Keď sa vám zdá, že Pán Boh vás opustil, že na vás zabudol, že ste nešťastní, slepí, Pán Boh nás nikdy neopustí. Pán Boh neopustil ani Tóbiho ani Annu, preto poslal Rafaela, anjela, aby sprevádzal syna Tóbiho na ceste. A Rafael, znamená – Boží liek. Dodnes v Izraeli, keď tam budete a budete potrebovať pomoc, lekár sa povie: „Roffe“ ten čo lieči. **Boží liek, teda Rafael.** Pán Boh poslal aby Tobiáša sprevádzal po ceste a príbeh skončil šťastne. Rafael priviedol Tobiáša, vyzdvihol peniaze, cestou si našiel dobrú manželku. Rafael ho dobre viedol. A uzdravil aj ocka, Tóbi začal vidieť.

Tóbi dôveroval Pánu Bohu aj v nešťastí. Moja rada pre vás: Aj my máme svojho anjela strážcu. Každý pri narodení, ešte pri počatí, keď sa dieťaťko počne v brušku mamky, Pán Boh mu pričlení anjela, ktorý ho sprevádza. To je tá naša navigácia. Tak ako ocko, keď cestuje autom a počúvate, kde zabočiť, kde ísť rovno, vrátiť sa... tak aj my máme v živote počúvať nášho anjela strážcu. To je taká **Božia navigácia.** Každý jeden z nás. My aj poznáme modlitbu k anjelovi strážcovi. Modlievate sa? Skúsme sa pomodliť tú peknú modlitbu, k našej „navigácii“:

***Anjel Boží, strážca môj,
prosím ťa vždy pri mne stoj,
pomocnú mi ruku daj,
vo všetkom mi pomáhaj,
aby som vždy v každej chvíli viedol život Bohu milý
a tak Tebou chránený, bol raz v nebi spasený. AMEN.***

A aby sme nezabudli na obrázok: je tu Rafael, Tobiáš a pes. Spomínalo sa tam, že aj psík ich sprevádzal. Tak preto je na obrázku... DÚ: Každý večer sa pomodlím k anjelovi strážcovi. A začnem už dnes.

Úloha pre deti:

1. Tobiáš bol spravodlivý a bohabojný muž. Čo prejavuje Boh takýmto ľuďom?

/Odpovedz na otázky a z každej odpovede vyber doplnené písmenko./:

1. Čo sľúbil Boh Noemovi a dôkazom toho sľubu je dúha?
Boh sľúbil Noemovi, že už nikdy nebude **potopaveta.**
2. Ako sa volali prví ľudia? Prví ľudia sa volali **ADAM** a **E....A.**
3. Ako sa volal obor, ktorého v boji premohol Dávid len s obyčajným prakom?
Obor sa volal **G....LIÁŠ.**
4. Ako sa volal muž, ktorý po Mojžišovej smrti priviedol Izraelitov do Zaslúbenej zeme? Volal sa **...OZUE.**
5. Kto zradil Pána Ježiša za 30 strieborných? Bol to apoštol **J....DÁŠ**
6. Ako voláme človeka, prostredníctvom ktorého Boh hovorí k ľuďom?
Takého človeka voláme **....ROROK.**
7. Kto bol Šalamún? Bol to kráľ, ktorý si od Boha namiesto dlhovekosti a bohatstva vypýtal **MÚDR....SŤ.**
8. Kto bol vodca izraelského ľudu? Bol to **....OJŽIŠ.**
9. Ako sa volá pestún Pána Ježiša? Volá sa **J....ZEF.**
10. Kam patríš od svätého krstu? Patrím do Božej rodiny – do **....IRKVI**